

Цвігун А.Т.

*доктор сільськогосподарських наук,
завідувач кафедри технології виробництва
переробки і стандартизації продукції тваринництва,
Подільський державний аграрно-технічний університет
м. Кам'янець-Подільський*

Бучковська В.І.

*кандидат сільськогосподарських наук,
асистент кафедри технології виробництва,
переробки і стандартизації продукції тваринництва
Подільський державний аграрно-технічний університет
м. Кам'янець-Подільський*

Видатний випускник нашого вузу Олексій Володимирович Квасницький

Олексій Володимирович Квасницький – випускник Кам'янець-Подільського сільськогосподарського інституту, який навчався в період з 1921 по 1926 роки, дійсний член АН УРСР (1951 р.), академік УААН (з 1956 р.), Заслужений діяч науки і техніки України (1960 р.), Герой Соціалістичної Праці (1966 р.), лауреат Державної премії ім. Т. Г. Шевченка (1974 р.), нагороджений двома орденами Леніна, двома орденами «Знак Пошани», чотирма медалями і Почесними грамотами Президії Верховної Ради України; почесний громадянин міста Полтави. У цьому місті він провів майже усе своє свідоме життя – з 1931 року до останніх днів життя. О.В. Квасницькому в Полтавському науково-дослідному інституті свинарства (нині Інститут свинарства УААН) у 1936 році Вищою атестаційною комісією без захисту дисертації, на основі сукупності опублікованих робіт, присуджено науковий ступінь кандидата біологічних наук, а в 1940 році він успішно захистив докторську дисертацію «Физиология желудочного соковыделения и пищеварения у свиней». З його слів період навчання в інституті був періодом важкого випробування на міцність організму, силу волі і характеру. Багато

студентів не витримали таких умов навчання і залишили інститут, деякі помирали. Студенти зранку відвідували лекції та практичні заняття, які відбувалися в холодних аудиторіях, а в другій половині дня і ввечері, а інколи і вночі, працювали. Проживали студенти в холодних, сирих гуртожитках.

Студенти бралися за все: вони пиляли та кололи дрова, працювали вантажниками, виконували іншу фізичну роботу. Як згадував пізніше Олексій Володимирович, восени 1921 року він у складі бригади протягом двох місяців заготовляв на зиму дрова для інститутської їдальні. Крім того, він добре знав слюсарну і столярну справу, ремонтував годинники і шив чоботи. Деякий час майбутній академік завідував студентською майстернею з ремонту взуття, вчителював у Китайгородському районі.

Олексій Володимирович, після закінчення інституту, тимчасово працював у Кутковецькій сільськогосподарській школі, що знаходилася неподалік від Кам'янця-Подільського. Потім працював на Дніпропетровській сільськогосподарській дослідній станції. Восени 1930 року він вступив до аспірантури Ленінградського інституту і вже на початку 1931 року його, як одного з найбільш підготовлених для самостійної наукової роботи, було направлено на роботу в Полтавський інститут свинарства, де з 1937 року завідує лабораторією фізіології та з 1957 року одночасно лабораторією фізіології ім. О.О. Богомольця АН УРСР (1958 року ці лабораторії об'єдналися в одну при інституті свинарства) [1].

35 років О. В. Квасницький поєднував науково-дослідну роботу з педагогічною, завідуючи за сумісництвом кафедрою фізіології сільськогосподарських тварин Полтавського сільськогосподарського інституту (1936-1971 рр.).

Олексій Володимирович теоретично обґрунтував і довів на практиці високу ефективність розробленої ним системи безперервних опоросів, надраннього відлучення поросят при підвищенні інтенсивності використання свиноматок до 2,7 опоросу за рік; розробив метод трансплантації ембріонів

кролів, овець та свиней, одержав перших у світі поросят-трансплантантів (1950 р.); є автором численних оригінальних методів досліджень фізіологічних процесів, має 26 авторських свідоцтв. Його праці (понад 200 монографій, брошур, статей) широко відомі світовій науковій громадськості. О.В. Квасницький був членом постійного Комітету Міжнародного конгресу з біології відтворення та штучного осіменіння сільськогосподарських тварин, брав участь у багатьох міжнародних симпозиумах. За роки своєї діяльності О.В. Квасницький підготував 35 кандидатів та докторів наук, з яких незмінними його помічниками і однодумцями завжди були Н.А. Мартиненко, В.Ф. Коваленко, М.М. Маньківська, Л.О. Конюхова, М.М. Саричева. Помер Олексій Володимирович 27 листопада 1989 року у місті Полтава.

Перелік використаних джерел:

1. Бучковська В.І. Розвиток зоотехнічної науки Центрального Поділля України у ХХ столітті: дис. канд. с.-г. наук:06.04.01 / Бучковська Віта Іванівна. – Кам'янець-Подільський, 2008. – 217 с.